

Onze lezers aan het woord

Zeilen met de **T r u i** op het
IJsselmeer.

MET T R U I HET IJSELMEER OP

De zeilvereniging „Harpya", een ondervereniging van de Delftse Studentenvereniging „Nieuwe Delft", bestaat nu bijna vijf jaar. Bij de oprichting was het enthousiasme van de leden het enige waar het niet aan ontbrak. Van een eigen vloot was nog geen sprake. Hierdoor waren we voor de zeil-zwerftochten in Friesland, de botterweken op het IJsselmeer en de zeilweekends op de Kaag op huurboten aangewezen. Vooral het IJsselmeer kreeg ons te pakken: onze belangstelling voor te koop aangeboden vissersschepen werd steeds groter en culmineerde in een bezoek aan Spakenburg. Na lang wikken en wegen werd de meer dan tachtig jaar oude botter BU 122 gekocht, die daar aan de kade lag. De BU 122 is in 1880 bij Nieuwboer in Spakenburg gebouwd.

Hoewel de BU 122 helemaal was ingeblikt, waren de huid en bijna alle spanten en knieën in goede staat. Het zeilwerk zag er nog stevig uit; de zwaarden waren alleen aan de kop wat beschadigd. Een hoofdstuk apart vormde de mast. Die was afkomstig van een hoogaars, die een grote zeiloppervlak heeft, en voor het overplaatsen op maat geschaafd en ingekort. Omdat er toch hout genoeg was bleef hij wat dikker dan een normale bottermast. Door de prachtige rechte draad en het ontbreken van windscheuren zag hij er als

nieuw uit. Wat de bun betreft, de deken was volkomen gaaf - nieuw in 1940 - de trog evenwel zag er miserabel uit. Door de vermolmden delen zweette het water naar buiten en liep in een riviertje over de deken. Het gammele geheel werd door roestige stukken blik bijeen gehouden. Het voordek was, evenals de deken, van recenter datum dan het schip zelf. Het vooronder was helemaal uitgebroken en er was een halfcirkelvormige zitbank ingebouwd. Het tuig was klam en verstikt: het had lange tijd in weer en wind gelegen zonder zo nu en dan gehesen te worden om in het zonnetje wat uit te waaien. Mede hierdoor verkeerden de stiksels in slechte conditie; op enkele plaatsen hingen de lijken helemaal los.

Nadat we overal onze neuzen in hadden gestoken en naar de vissers hadden geuisterd, die de botter nog in zijn jeugd gekend hadden, waren we al zo onder zijn invloed gekomen, dat we tot kopen moesten besluiten. Bij de firma Nieuwboer werd het contract ondertekend en met een stevige oorlam bezegeld. In een hoerastemming en voorzien van de nodige gerookte paling reden we naar huis, de problemen die de toekomst zou opwerpen bij voorbaat onderschattend.

Hoewel het jammer was om zo'n authentiek onderdeel te moeten missen, moesten

we bij inspectie van de trog tot de sloop besluiten. Inmiddels heeft men op de werf van Nieuwboer de ontstane opening in de deken keurig afgedicht. De periode, die het schip op de helling doorbracht konden we mooi gebruiken om het opnieuw in de teer te zetten. De zeilen werden voor een grondige restauratie naar de Spakenburgse zeilmaker gebracht. We zullen ze nog eens laten tanen om de vlekken en verkleuringen weg te werken.

Wij beseffen dat wij de kosten van het onderhoud en eventuele reparaties moeilijk zelf kunnen opbrengen. Verschillende mogelijkheden, om hierin te voorzien, zijn de revue gepasseerd. We hebben besloten **T r u i**, zoals we de botter hebben gedoopt, haar onderhoud zelf te laten verdienen door gedurende de zomermaanden met betalende gasten te varen en zeiltochten voor middelbare scholieren te houden. Hiertoe zullen, behalve het schip zelf, een aantal in het zeilen met platbodems bekende Harpyia-leden beschikbaar worden gesteld. Op deze wijze worden enerzijds op plezierige manier de kosten bestreden en anderzijds worden meer mensen in de gelegenheid gesteld kennis te maken met het IJsselmeer en de omliggende steden.

Delft, 5 mei 1965.

BESTUUR N.D.S.Z.V. „HARPYIA"

